

STEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6

Izhaja enkrat na mesec

Izda S.K.P.D. »Francšek B. Sedej« iz Števerjana

Registriran na sodišču v Gori, dne 7. marca 1969, ltev. 72

UREDILCI: FRANKA PADOVAN, IVAN VOGRIČ, DAMJAN TERPEN

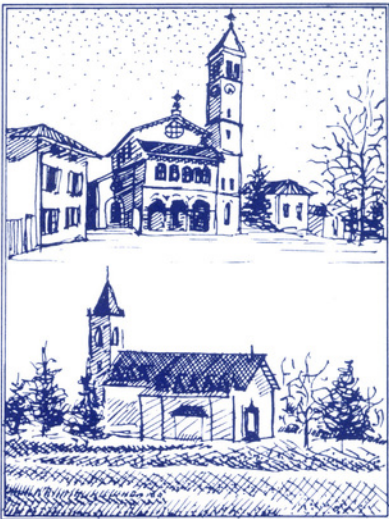
UPRAVNI SVET: MIRKO HUMAR, JORDIS HLADNIK, EDI HLEDE (odgovorni urednik) — Lajšani tisk

OPREMLILI:

SARA KOMJANC - FLORJAN LANGO
BRANKO TERČEC - JELKO KOMJANC

SLIKA: DAVID PINTAR

Števerjan, julij-avgust

Leto XVII Štev. 5

Po počitnicah

Ko smo se po krajšeni oddihu, eni pri murju, drugi v kribih, tretji pa kar dona, vrnili k svojemu vsakdanjemu delu, naprmo odaj vse svoje sile, saj nas čakajo važne naloge. Vinogradnike trgovce, študente šola, nas pa, pri društvu Sedej, nova sezona. Kmalu bo ŠZ BRDA priredilo športni teden, obnovilo se bo delovanje zborov, ansambla, društvo pa se bo kmalu zbralo in začrtalo program za novo sezono. Tudi pri Števerjanskem vestniku se bomo potrudili, da bo naš list kvalitetnejši in da bo redno izhajal. Zato Števerjanci, korajžno naprej!

Spedizione in Abb. Postale Gr. IV - 70% - Autoriz. Prov.le PT GO

Periodico trimestrale N° 3 1985

UČIMO SE OD TISTI, KI SO MODREJŠI OD NAS

- Srce, ki ljubi spremlja tudi tistega, ki zaidę in ljubi, tudi če ve, da bo ranjeno.

M. Gandhi

- Nič ni tako slabega, kot naščevanje.

A. Dermota

- Prijaznost je jezik, ki ga lahko slišijo gluhi in vidijo slepi.

M. Texain

- Če nehaš hoteti, da bi bil boljši, nehaš biti dober.

Gv. Bernard

- Biti velikodušen, človekoljuben in dober, odpustiti brez sanoljubja to je veličina človeka.

A. Dermota

- Če hočeš razumeti življenje, nehaj verjeti, kar ljudje pišejo in govorijo. Opazuj raje samega sebe in ustvari si svoje lastne misli.

A. Čehov

- Ljudi lahko delimo na tri vrste: take, ko do onemoglosti delajo, take, ki se do onemoglosti zaskrbljeni in take, ki se do onemoglosti dolgočasijo.

W. Churchill

- Najlepše je, ko človek reče: "Jaz sem naredil, kar sem nogel in kar sem znal. Inan čisto vest in vse drugo mi nič nar".

J. Plečnik

- Imej pogum za velike bridkosti življenja in potrpežljivost za najhne. Potem ko si vestno izpolnil svojo nalogo, pojdi in mirno zaspi.

V. Hugo

- Drugim, ki drugače mislijo, ne prikimujmo iz same ponižnosti ali zato, da bi se jim laskali; kadar nam je povedati svojo pravo pošteno misel, jo povejmo glasno, da se bo razumela razločno. Zakaj, kdor zataji svojo misel, zataji svoje poštebje.

J. Mencinger

VELIK USPEH 15. FESTIVALA

Večkrat smo že brali kje, da je Števerjanski Festival zastarel, da je ta oblika že obrabljena in podobne trditve. Letošnja jubilejna prireditve pa je te trditve ovrgla, potrdila pa je nekaj drugega: krivih preskokov Števerjan ne potrebuje!

Res je, da v zadnjih dveh ali treh letih kvaliteta Števerjanskega Festivala ni dosegala več tiste iz prejšnjih let, letos pa smo bili priča kvalitetnemu tekmovanju, tako da delo ocenjevalne komisije ni bilo lahko. Na sobotnem večeru je nastopilo 18 ansamblov. Seveda jih je bilo največ iz Slovenije. Težave so z zamejskimi ansambli, ki so ali zasedeni (npr. letos ans. I Binton's) ali se iz drugih razlogov ne udeležijo te prireditve. Plodni pa postajajo stiki s koroškimi rojaki in Narodnim Svetom Koroških Slovencev, ki skrbi, da se vsaj en njihov predstavnik udeležuje našega Festivala. Osemnajst ansamblov torej, od katerih je enajst nastopilo v nedeljo, na finalnem koncertu. Prav nedeljski nastop pa je pokazal, da je Festival zopet pridobil, če že ne presegal tisto kvaliteto raven, ki jo je dosegel v preteklosti.

Da je prireditve pomembna priča tudi dejstvo, da so se zanjo zavzele in jo široko podprle razne ustanove, podjetja in organizacije. Naj tu v prvi vrsti omenimo pokrovitelja. To sta Briška Gorska skupnost in Kmečka banka iz Gorice, katerima gre topla zahvala prirediteljev. Ne smemo pa pozabiti tudi drugih, npr. kreditnih zavodov in posojilnic, ustanov in podjetij, ki so, čeprav v manjši meri, priskočile na pomoč. Brez vseh teh bi res težko izpeljali tako veliko prireditev, saj je bilo samo med nastopajočimi kar 150 ljudi.

Seveda se moramo tu spomniti tudi naših prijateljev iz Slovenije, ki se kot člani komisije od vsega začetka udeležujejo naše prireditve in nam nudijo svojo visoko kvalificirano strokovno pomoč. Organizatorji Festivala so se tako spomnili enega najbolj zvestih in požrtvovalnih, Tomaža Tozopa in mu poklonili skromen spominski dar.

Ker smo že pri ocenjevalnih komisijah (imena članov smo objavili v prejšnji številki) pogledjmo kako so letos opravile svojo nalogo.

Najpomembnejšo nagrado, tj. za najboljšo melodijo, je prejel ansambel

Francija Zemeta iz Vojnika, ki je verjetno najbolj zvest udeleženelec naših Festivalov. Prva leta je nastopal na tej prireditvi, kljub temu da ni prejel nobene nagrade. Kasneje pa, ko sta v ansambel stopila mladi trobentaš in klarinetist, se je posebno priljubil števerjanskemu občinstvu in večkrat prejel njegovo nagrado. Letošnja nagrada za najboljšo melodijo pa krona to požrtvovalnost in vztrajnost.

Drugo nagrado, za najboljšo izvedbo, je komisija razdelila med dva ansambla: RŽ, iz Kranja in Taims z Opčin. Menimo, da bi drugačna rešitev bila krivična, saj sta to izredno homogeni in uigrani skupini, z glasbeno podkovanimi in nadarjenimi člani. Ansambel Taims z Opčin je prejel še nagrado za najboljšega med zamejskimi ansambli. V tej konkurenci je bil še ans. Drava s Koroške, ki se je predstavil z odličnimi pevkami; izvajal je sicer nekoliko "drugačno" domačo glasbo, ki je bolj sodobna, naslanja pa se na instrumente, ki niso prav značilni za "tipično" domačo glasbo (npr. flavta).

Presenečenje letošnjega Festivala je bil zelo mladi ansambel Kogras iz Kungote, ki pa je znal biti kos svojim starejšim kolegom in prikazal kar dostojno raven muziciranja, tako da ga je komisija povsem upravičeno uvrstila med finaliste. Prejel pa je nagrado občinstva. Nagrado za najboljšo besedilo pa je prejel Ivan Malavašič, ki je že stari znanec v Števerjanu. Treba je reči, da je bila na tem polju konkurenca še kar ostra, saj smo imeli besedila koroške pesnice Hartmanove, znanega avtorja besedil narodnozabavnih ansamblov Sivca in drugih.

Med presenečenja se uvršča tudi nastop enega od organizatorje, ansambla Lojzeta Hledeta, ki je nastopil s tremi skladbami prav na začetku/medeljskega programa. Prav je, da je prišlo do tega nastopa, kot se je morda zgodilo že na prvem Festivalu,

Glede zanimanja javnih občil z veseljem ugotavljamo, da raste iz leta v leto. Če je našo prireditev pred par leti snemala ljubljanska RTV, lansk^o leto pa tri najvažnejše/^{slovenske} radijske postaje, so se zanjo letos podrobneje pozanimali npr. agencija Alpe-Adrija, ki je pripravila krajšo oddajo z intervjujem prirediteljev in poročala o Festivalu v oddaji "Odprta meja"; tudi Primorski dnevnik je "odkril", da imamo v Števerjanu Festival, ki ne sodi med tako imenovane "šagre" inⁿⁱ je letos posvetil nekaj več prostora. Tržaški radio je snemal nedeljsko prireditev, radio

Ljubljana je posvetil Festivalu celo oddajo "Četrtek večer", snemal je tudi Radio Opčine. Tudi časopisi in revije iz Slovenije so poslale svoje časnikarje (Šefic, Golob in drugi), ki so obširno poročali o tej prireditvi, pa tudi o Števerjanu nasploh, kot npr. Glas Dolenjske.

Upam, da nisem tu koga pozabil, saj bi ne bilo sploh nič čudnega v vrvežu in naglici, v kateri so v soboto prihajali razni gostje, časnikarji, ansambli in drugi. Časa za pogovor smo organizatorji imeli malo, saj so si kar sledili intervjuji, dogovori o bodočem sodelovanju, načrti itd, vnes pa je bilo treba skrbeti, da prireditev normalno poteka, da nič ne manjka in da je občinstvo zadovoljno. Za to se moramo izredno zahvaliti Marjanu Šnebergerju iz Ptuja, ki je tudi letos znal dati naši prireditvi pečat neke profesionalnosti, ki ima kot posledico dobro počutje pri gledalcu in prepreči dolgočasje.

Ko skušamo narediti obračun letošnjega Festivala ugotavljamo torej njegov uspeh. Zahvaljujemo se torej vsem, ki so nam pomagali, nenazadnje vsem Števerjancem, zlasti mladim, ki so navdušenje iz prvih let ohranili tudi danes, kakor je zapisano v bogato opremljeni brošuri, ki jo je izdalo društvo Sedej ob 15. jubileju. Zahvaljujemo se tudi občinstvu, ki je kljub slabo obetajočemu sobotnemu vremenu napolnilo prireditveni prostor v Formentinijevem parku, kjer ga je pred vrati pričakovala srednjeveška straža. 15 let uspehov, zlasti pa letošnji nas vzpodbujajo in silijo, da še naprej nadaljujemo po tej poti.

Damijan Terpin

0° 0° 0° 0° 0° 0° 0°

0° 0° 0° 0° 0° 0° 0°

Vtisi iz tabora Slovenskih Goriških Skavtov

Tabor je višek skavtskega življenja in je poleg tega še preiskušnja za vode in posameznike, kjer lahko pokažejo in dokažejo, česa so se med letom naučili in kako so delali. Mislim, da je tabor tudi štirinajstdnevno bivanje v tesnem prijateljstvu z Bogom in predvsem z naravo in njenimi dobrinami.

Te prelepe vtise smo doživljali na taboru v Dvoru pri Žužembergu ob zeleni Krki. Prvi teden smo predvsem posvetili pozornost zgradbam. Ko se je taborno življenje začelo v praven smislu, smo priredili razne dneve z različnimi temami (dan zbranosti, izražanja, narave, športa, življenja po vodih itd.). Zvečer pa smo se zbirali pri nočnem ognju in prepevali skavtske pesni ter se oddahnili od napornih vsakodnevnih nalog. Poleg tega pa smo starejši člani in vodniki hodili na "hike" (hajke), enonočne izlete na katerih smo opazovali prelepe kraje in predvsem naravo.

Letos obhajano števerjanski skavti 5-letnico aktivnega in obstoja, zato smo se tega tabora udeležili polnoštevilno. Na taboru sta bili prisotni tudi dve skavtinji iz naše vasi, kot edini predstavnici prvega stega (steg je izraz za večjo skupino skavtov, ki v tem primeru obsega skavte in skavtinje iz Gorice, Števerjana in Plešivega .op. ur.).

V našem vodu je letos prišlo do spremembe v smislu, da se je skupina ponladila in dobila novega vodnika. Mirnega erca lahko rečem, da so se fantje na taboru izkazali kot dobro pripravljena skupina, čeprav bi lahko v marsikaterih rečeh bili boljši. Izkazali so se predvsem pri delu, ki terja veliko fizičnega napora. Zueraj nasmejanih obrazov so tekali in delali po taboru in po gozdovih, kot je delal v mladosti sam Baden- Powell, oče skavtizma.

Mislim, da je tabor v širšem pomenu uspel, čeprav v marsikaterih rečeh ni bil zadosten. Naj ponislim samo na dan zbranosti. K širšemu pomenu uspeha je prispevala velika ponoč, prijaznost in ljubezen donačinov do nas. Ko smo jim neko popoldne ponagali pri pospravi košnje, so nam ob mraku prinesli na mizo velik kos donačnega kruha in skledo mleka. Ostal sem začuden, saj sem ponisil kaj vsega nan nudijo drugi, bogatejši ljudje, pa nismo

in niso z ničemer zadovoljni. Tudi v tem se pokaže naš skavtizem. Bili so zelo radodarni in zmeraj prijazni z nami. Mirnega srca lahko rečen, da takih ljudi nisen še videl in zelo težka jih bom pozabil; nje in njihov kruh.

Delavni Medved
(Terčič Matjaž)

STARŠI NAŠIH SKAVTOV V DOLINI KRKE

Goriški skavti so si letos zbrali prelepo Dolenjsko za svoje taborenje. Odpravili so se v Dvor pri Žuženbengu in tik ob reki Krki v prijetni dolinici postavili nogočen tabor s številnimi šotori. Med to živo in pisano družčino mladih skavtov, ki jim je modro poveljeval voditelj Mauro, so bili tudi Števerjanci in Števerjanko. Tudi v Števerjanu imamo mladino, ki se je z veseljen oklenila te organizacije. Prav na nedeljo ko praznujemo v Števerjanu farnega patrona, so skavti povabili na obisk svoje starše in prijatelje. Kljub temu, da smo v domači vasi praznovali slovesnost, se je na taboru zbrala nočna skupina Števerjancev, ki so ves dan preživel v družbi razposajenih skavtov. Sveto našo je daroval g. Marjan Markožič, ki veliko žrtvuje za to mladino. Bilo je enkratno doživetje za vse in "Števerjanska kolonija na Dolenjskem" je ustvarila pravo duhovno vzdušje prav ob misli tudi na praznovanje farnega patrona, čeprav daleč od domače vasi.

Ob pogledu na te mlade ljudi v prijetnem popoldanskem počitku pod košatini bukvi, so se utrnile misli, kako bi se bolj morali zavzeti za to mladino vsi: starši, vzgojitelji in duhovniki. Ali dovolj naredimo? Najbrž ne. Vsaj v Števerjanu gotovo ne. Na žalost. (Potem pa jočemo nad mladino) (Glej uvodnik v zadnji Ktoliški glas)

Praznik sv. Mohorja in Fortunata

Sveti Mohor in Fortunat godujeta v mesecu juliju, cerkveno slavlje je bilo letos 14. julija. Sveti Mohor ina v naši cerkvi tudi mesto ob glavnem oltarju, stara navada pa je, da je na njegov god slovesna procesija z Najsvetejšim po vasi. Nekoč je bilo še bolj slovesno, saj so npr. pritrkovali celih osem dni prej. Časi pa se izpreminjajo in določene navade počasi izgubljaajo na svojem pomenu. Kljub temu pa smo jih v Števerjanu nekaj še ohtarili. Procesija je ostala in se je tako vršila ob nedeljski deseti naši. Udeležba ni bila mogoče izredna, saj se je precej števerjancev odpravilo na Dolenjsko, kjer so taborili Slovenski Goriški Skavti, med njini tudi vod skavtov in nekaj skavtinj iz Števerjana.

Maševali so trije duhovniki, poleg donačega še g. Simsič in g. Hunar. Med procesijo je pel cerkveni zbor.

V Števerjanu je bila tudi navada, da se procesije udeleži tudi župan, ki stopa takoj za nebom, ki ga nosijo mladi fantje. To je letos naredil tudi novi župan Hunar, ki pa smo ga zelo redko videli pri kaki nedeljski ali drugih mašah. Zato se je marsikomu zdelo to početje naravnost smešno, saj je procesija izraz vere, spoštovanja do Najsvetejšega, ne pa parada ali miting, ki naj bi mu bila pokrovitelj občinska uprava. Če so se prejšnji župani na omenjeni način udeleževali procesij je bilo upravičeno zato, ker so bili prisotni - ne kot župani - na nedeljskih mašah in drugih cerkvenih obredih in so tudi na zunaj pokazali svoje krščansko prepričanje. Še bolj smešno, če že ne groteskno je bilo obnašanje odbornika, ki se ni udeležil obreda v cerkvi, stopil pa je procesijo poleg župana, ko je ta izstopila iz cerkve. Marsikdo od udeležencev se je temu vedenju posmihal, ko pa o tem malo trezneje premisliš, ti gre skoraj na jok, saj zgleda, da brijemo noroc. iz Boga in ljudi.

D.T.

T O Č A !

V nedeljo, 13. julija ob 4h zjutraj nas je obiskala zopet toča, ki je podobno kot lanska, povzročila ogromno škode. Oblaki sivkasto-bele barve so se hitro formirali, saj še po polnoči ni nihče pričakoval kaj takega. Padala je skoraj pol ure in poškodovala področje, ki gre približno od Solkana do Krnina. Največ škode pa je povzročila na Jazbinah in na Prevalu, kjer je škoda med 80 do 100 % s posledicami tudi v prihodnjem letu, zlasti po vinogradih.

V Števerjanu je bilo škode manj, v nekaterih krajih je sploh ni bilo, povprečna škoda pa je približno 50 %.

Zgleda, da so se oblaki s točo kopičili v nekakih najhnejših vrtincih, saj so prihajali od vseh strani. Tudi zmrzjene kepe, ki so padale po naših pridelkih, so bile vseh velikosti. Mnogo jih je bilo tudi zmrzjenih po več skupaj, tako da so povzročile se večjo škodo.

Nobene obramba ni nič zalegla!

Na Plešiven je silno neurje potrgalo mreže, razpete nad trtnini naša di. Tudi rakete, ki so jih nekateri izstrelili v ta namen niso veliko pripomogle. Nekateri so hitro pesimistično zatrdjevali, da te sploh nič ne zaležejo in da je to samo izguba denarja. Sam pa sem menil, da je tudi ta način obrambe bil tokrat nekoliko učinkovit: če pomislimo, da je oblak s točo prihajal s severa-severozahoda in da v Štandrežu in Sovodnjah toče sploh ni bilo, pomeni, da so rakete obvarovale te kraje. Seveda našim pridelkom niso tokrat prav nič služile, nasprotno. Tisti, ki so se v taken neurju podali streljat, so na lastni koži poskusili silo te ga neurja. Nehoteno reči torej, da rakete niso nikomur služile, upamo pa da bo prihodnjič njihov učinek v našo korist.

Glede raket moram zapisati, da poteka letos deset let Ozinskih spora zunov, ki med drugim predvidevajo namestitve raket in radarjev na področje omejenega pasu. Ta sistem naj bi zagotovil 100 % obrambo pred točo: nameščeni radarji bi z absolutno preciznostjo pokazali na oblake s točo; raketne postojanke, posejane po vsem ozemlju, pa bi razpolagale s posebnimi izstrelki, ki inajo v konicah. Snov (ioduro d'ar-

gento). To je snov s katero se fornira toča. Če v oblaku teh celic ni, se toča ne fornira. Če jih je malo, se fornira zelo debela toča; če pa jih je veliko, bo toča zelo debela in se bo raztopila preden bo prišla do tal. Ta način obrambe daje torej -ob njegovi pravilni uporabi- 100 % gotovost, da bodo pridelki ostali nepoškodovani.

Ozinski rporazuni, ki predvidevajo ta sistem, so bili podpisani že pred desetimi leti in zgleda, da jih bo poteklo še enkrat toliko preden bo sistem deloval tudi če nan nekateri zagotavljajo, da bi lahko bila stvar rešena že v prihodnjih dveh letih. Težave pri tem sistemu povzročajo radarji in rakete, ki bi lahko povzročili težave civilnemu in vojaškemu letalskemu prometu.

Tako nam danes, kot edina rešitev ostaja zavarovanje. Obstaja tudi tu nevarnost, saj bodo po vsej verjetnosti povišali zavarovalnino saj je huda toča že drugo leto težko poškodovala naše kraje. Po prvi hujši toči 15.07. se je zopet pojavila ^{31 in} 18.08., ni pa povzročila večje škode; Pred par dnevi je krožila po Steverjanu komisija, ki je ocenjevala škodo. Povprečna škoda je bila od 50% dalje.

Po toči z dne 13.07. so trte zastale za kakih 20 ali več dni, dokler se niso pojavili novi poganjki z novim listjem. Kjer pa je bila škoda večja so namesto drugih poganjkov pogladi popki, ki bi morali pogneti prihodnje leto rozike. To pomeni da trte prihodnje leto ne bodo obrodile grozdja, če ne bo tople jeseni, ki bi onogočila razvitje drugih popkov.

Kar je ostalo grozdja dozoreva počasi; in trgatev se bo tako predvidoma pričela v drugi polovici septembra. Pred prvo letošnjo točo niso trte obetale veliko količine grozdja, pač pa zdravo in kvalitetno letino. Iz vsega tega pa tudi letos ne bo nič posebnega. Škoda!

Ivan Vogrič

P O R O K A

V soboto 10. avgusta je bilo v Števerjanu veselo. Poročila se je nanreč zvesta sodelavka našega lista, pevka mešanega in dekleškega zbora ter marljiva članica društva "Sedej" Milena Vogrič. Za noža si je izbrala Francota Robazza iz Štnavra. Tudi on se je vključil v števerjansko stvarnost, saj že leto dni poje v mešanem zboru, pomagala pa je števerjanskim fantom, ko so postavljali ulaj. Sobotna ohcet se je odvijala ob prisotnosti zelo številnih števerjancev in drugih sorodnikov ter prijateljev novoporočencev. Fantje so že v petek postavili nogočen "porton", kakor je bila nekoč navada. Zadnje čase so jo opustili, prav pa je, da je prišla zopet na dan. Ženin pa je moral drago plačati, če je hotel odpeljati nevesto. Ni pa si ponišljal in dejal kakor pravi stara Slakova pesen:

"Kaj pa noren jaz zato
plačal bom čeprav drago
saj najlepšo deklico
dobil bom za ženo!"

Po svečani poročni naši so bili vsi povabljeni na prigrizek k Vogričevim, še zlast mešani in dekleški zbor, ki sta pela pri naši. Novoporočence na svoe vsi nazdravili s kozarčkom dobrega, ni pa jina kličeno, v inenu društva "Sedej", mešanega in dekleškega zbora ter števerjanskega vestnika, kakor so jina zapisali fantje na "porton" : "SREČNO, LJUBITA SE VEČNO!"

0°0°0°0°0

DAROVI

Za števerjanski vestnik so darovali: Perin Jožef L. 10.000;
Dorn Merica L. 5.000; Cotič Albina L. 20.000.

Ob drugi obletnici surti pok. Justine Hunar iz Ščednega (stanujoče potem v Gorici), se je sponinjajo njene sestre in ob tej priliki darujejo 20.000 L. za števerjanski vestnik.

Vsen dobrotnikom najlepša hvala!

SEJA OBČINSKEGA SVETA

Števerjanski občinski svet je svoje delovanje pričel dne 25. julija s prvo delavno sejo, po junijski, ki je bila le unestitvena. Bili so prisotni vsi svetovalci SSK, pri Občinski enotnosti je manjkal Klanjšček D.

Po županovih poročilih in ratifikaciji sklepov ožjega odbora, so obnovili nekatere občinske komisije (gradbeno, volilno, predstavno v Briško gorsko skupnost, ljudske sodnike itd.). Povišali so letno nagrado občinski knjižničarki.

Med najvažnejšimi točkami dnevnega reda pa je bil povišek davka za odnašanje smeti. Župan je pojasnil, da je dosedanja višina davka pravzaprav nezadostna, ker so stroški za odvažanje in upeljevanje previsoki in predlagal kratkonalo 20 % povišek. S tem se ni strinjal Hadrijan Corsi od Slovenske skupnosti. Dejal je, da bi bilo najprej potrebno pregledati in preveriti verodostojnost meritev svojih stanovanj, ki so jih občani predložili občinski upravi in na podlagi katerih tudi plačujejo pristojbine za odnašanje smeti. Nepojmljivo pa je, je še dodal Corsi, da nina Števerjanska občina podpisane pogodbe z upravo upeljevalnika; tako stanje preprečuje katerokoli programiranje stroškov, saj bi se ta uprava lahko kar na lepen odločila, in ceno povišala (sedaj znaša 3.200.000 L. letno). Občinska uprava pa bi morala zopet povišati davek. Zaključil je torej, da je treba pred poviškom narediti predlagane korake.

Župan pa je odvrnil, da je treba najprej povišati cene in to do 31. 7. S Corsijem se je strinjal tudi svetovalec Občinske enotnosti Mahnič. Pri glasovanju pa se je izrazil v nasprotju s svojim prepričanjem in podprl županov predlog, ki je bil odobren z 11. glasovi proti trem od SSK. To je bil torej prvi "ocvirk" nove uprave, ki se očitno s težavo kreta in po svoje "rešuje" nastale težave z ukrepi, ki mašijo luknje in ne predstavljajo dokončne rešitve. Števerjanci pa bodo tako za odlaganje smeti plačali 20 % več od tega, kar smo plačevali prej. Živino namreč v demokraciji in odloča večina, ki smo si jo na volitvah izbrali....

Že na prvi seji je načelnik svetovalske skupine Slovenske skupnosti postavil županu nekaj vprašanj (npr. glede volilnih letakov, ki so jih takrat kandidatje Občinske enotnosti razdeljevali po hišah), na katera

nismo slišali odgovora. Tudi tokrat jih je postavil nekaj.

Tako je npr. vprašal, če namerava občina postaviti tudi slovensko tablo na cesti pri Dvoru. Pozanimal se je tudi, kako je s tablati z napisom: "Dobrodošli v Števerjan - slovensko vas- vas vina in češenj", ki jo je nabavila že prejšnja uprava. Zgleda, da že več časa ležijo v skladišču. Od župana je zahteval jasno stališče glede jzer na Prevalu, ki so v teh dneh v središču zanimanja goriških ekologistov (WWF). Njihovi cilji so nanreč za naravo in okolje koristni, škodili pa bi donaćemu prebivalstvu. Zato je nujno, da upravitelji zavzamejo jasno stališče do teh problemov. Corsi se je dalje zavzel, za denarne podpore, ki bodo na razpolago za škodo, ki jo je povzročila toča. Dejal je, da mora občinska uprava posvetiti temu problemu vso pozornost, da bi naši kmetovalci ne bili pri tem prikrajšani. Opozoril je, da je v Ščednen vodnjak odprt in da predstavlja resno nevarnost za prebivalce. O njen niso bili informirani niti svetovalci občinske enotnosti iz Ščednega... Predlagal je, da bi Občinska uprava odkupila kasarno na Jazbinah, ki je sedaj ne uporabljajo in jo namenila potreban jazbinskega prebivalstva. Izrazil je željo, da bi svetovalci prejeli vabila vsaj pet dni prej, kot določa zakon. Tudi slovenski prevod bi lahko bil boljši (že nekaj let jih prebiran in zdi jo se ni naravnost smešni, skoraj otroško prevedeni. op. pisca).

Na ta vprašanja je nestona župan skušal odgovarjati. Kot smo zapisali že zadnjič ni odgovoril, zato svetujemo svetovalcem Slovenske skupnosti in njihovemu načelniku, da počakajo do prihodnje seje, če pa ne bodo odgovora naj se poslužijo sredstev, ki jim jih zagotavlja zakon - pisnenih interpelacij.

dt

0°0°0°0

OCVIRKI

Med "ocvirki", ki nam jih pripravlja nova občinska uprava je tudi naslednji. Župan je podpisal ukaz, naj se smotrno uporablja voda iz Števerjanskega vodovoda, naj se ne uporablja za nanakanje polj in vrtov, pranje avtomobilov itd. Ukaz je razobešen po javnih lokalih v vasi. Napisan pa je le v italijanščini. So morda župan in odborniki občinske enotnosti pozabili, da smo in so Slovenci? So morda že odvrgli v smeti svoj volilni

letak s programskimi točkami, kjer je med drugim zapisano, da ina Občina-
ska enotnost v programu "... tudi dejansko uveljavljanje enakopravnosti
slovenščine, ne samo na nivoju občine, ampak tudi v vseh tistih ustanovah
kjer občina deluje ". Omenjeni ukaz z županovim podpisom pa tega progra-
ma niti najmanj ne upošteva in je v kričečen nasprotju s prakso uprave
Slovenske skupnosti. Menimo, da je naša naloga, da o tem števerjansko pre-
bivalstvo obvestimo, saj je prav, da je o teh rečeh informirano.

Morda se bo kdo branil, češ da je tak primer le malenkost. Če pa še tega, kar lahko sami naredimo, da ohranimo in uveljavimo naš jezik, ne naredimo, nan ni treba pričakovati, da nan bodo na zlatem krožniku ponudili drugi, ki bi bili ob našem izginotju in asinilaciji samo zadovoljni. (beri: italijanske stranke).

00 00 00 00 00 00 00 0

Na pokopališču ni vode

V zadnjih avgustovskih dneh sen se podal na pokopališče. Prizor je bil strašen. Pa ne zato, ker počivajo tam nrtvi ljudje, pač pa zato, ker je nega grobov v taken stanju, da je pokopališče bolj podobno vrtu posušnega in razuetanega cvetja. Verjetno je prenelo, da se svojih dragih in njih grobov spomnino le za Vahti. Takemu stanju pa ne botruje samo naša nenarnost, pač pa tudi nenarnost tistih, ki niso poskrbeli da bi popravili okvaro, zaradi katere ne priteka voda iz pipe na pokopališču. Sedaj, ko so obveščeni, naj ukrepajo!

nn

TINČE IN PEPČE

TONČE: O! Videš, d' smo dosehli kar smo teli!

PEPČE: An kej smo teli?

TONČE: Spraft kamuniste h n'š'i. Nisi biu z' procesju n' svet Mohr?

PEPČE: A, ja ja...

TONČE: Adn je šau u cirkvu, adn pej je čaku pred cirkvu, ku d' bi bla kaka folk-parada.

PEPČE: Ja na čaki, čaki. Ti si površen: adni s' kamunisti, adni s' sočalisti. Adni greji vselñh nuter, adni ne.

TONČE: Sočalisti, kamunisti ? Kaj ne konča use z -isti.

PEPČE: An pole k'r rateš žepen, predsednik ali kej takeha, rateš tu-di boj pobužen. Si vidu Kraksita k'ku s' je spremeniu! An bi s' naš žepen ne ?

TONČE: E... ti si mudr!

PEPČE: Ma ti še ne viš tu zadnju ? Nisi brau Družine začetku avgusta?

TONČE: Ne.

PEPČE: Zatu, ki si tepc en ne bereš neč: si nazaj! T'n je pisalo, d' s' bli pr' n'š'i p'd Trihlaven štvrjenski žepen an župnik Kodolja. Si vidu?

TONČE: Ja, en kej je slabha?

PEPČE: Neč. Neč ni slabha. Počaki še malo an b'š učaku d' b'ji naši kamunisti še strehli pr n'š'i !

TONČE: S' smo tisto teli.

Tu use nepišeji z' hec

Z MLADINO VSEGA SVETA V RIMU (tretje nadaljevanje)

Pa se povrnem k potovanju v Rim. V avtobusu so se vozili še drugi fantje in dekleta. Med njimi sta bila tudi Peter, Ladinec iz Val Gardene in Gertrud, nemško dekle iz okolice Bocna, ki študira v Trentu sociologijo. Po značaju je Peter miren in nasmejan, že ima svojo družino in se ukvarja z rezbarstvom ali z umetniškim oblikovanjem lesa. Z njima sem se veliko pogovarjala zlasti o stanju jezikovnih manjšin v Italiji. Zelo ju je zanimala problematika naše narodnostne skupnosti in sta se čudila, da še vedno ne uživamo vseh pravic, ki nam pripadajo, čeprav smo v demokratični državi. Gertrud mi je povedala, kako je pri njih v gornjem Boadižju-Südtirolu vse drugače: tam so italijanski prebivalci večinoma priseljenci z juga, so v manjšini in so pravzaprav oni - skoro bi rekli ogroženi: težko dobijo službo, ker morajo imeti izpit iz nemščine in je večina delovnih mest po zakonu rezerviranih za Nemce.

Roza me je nepričakovano poklicala k mikrofону, da naj predstavim našo narodnostno skupnost. Od kod naj bi začela? Opis krajev, navad, ljudi, kulture, zgodovine? Moji prijatelji iz Trenta so pozorno pričakovali, kaj bom povedala, ker vedo zelo malo o nas Slovencih. Začela sem kar s tisto staro zgodbico, po kateri je Bogu, ko je končal svoje stvariteljsko delo, ostalo v rokah veliko lepot in jih je dobrohotno razsul po naših hribih in dolinah od Jadrana do Alp. Tudi o svoji vasi, Števerjanu sem spregovorila, pa o tem, da poučujem na slovenski šoli in da se nam še vedno dogajajo vsemogoče krivice. Zelo pozorno so mi sledili in me spraševali. Tako smo dospeli v Rim, v bližino Vatikana. Parkirali smo avtobus in se takoj napotili na trg sv. Petra. Trupe ljudi so prihajale s palmami v rokah, veselih obrazov. Naša skupina je dobila posebno-vstopnico, da smo lahko šli sedet prav v bližino papeževega oltarja. Videli smo čudovito morje, ki je vrvelo, šumelo, palme so se lesketale v jutranji svetlobi. Ogledovali smo se okrog in si mislili, kako čudovito je, da smo tu. Nenadoma sem odkrila nedaleč od svoje skupine med raznimi duhovniki Jana, to je duhovnika, ki sem ga spoznala 1978. leta, ko sem kolovratila po Poljski s prijatelji. Od takrat ga nisem več videla. Pisala sem mu, pa nisem dobila odgovora. Jan poučuje na Gregorjanski

univerzi v Rimu in tudi v Lublinu na Poljskem. Lučnovnik, ki se zna na preprost, prijazen način približati vsakemu človeku. Rekla sem si: treba ga bo vsaj pozdraviti.

Končno so se začeli obredi oljčne nedelje. Dobili smo v roke knjižice o poteku slovesnosti in besedila latinskih pesmi. Nasproti nam, na drugi strano oltarja, je nekoliko v ozadju prepeval zbor. Papež je prihajal po sredi trga s palno v roki k oltarju in ko je spregovoril, je njegov glas odmeval po trgu in se zgubil ob kipih svetnikov in Berninijevim kornatom. Spokojno smo poslušali in vsaka njegova beseda nam je segla globoko v dušo. Videli smo, da je vesel, ker hočemo bolj združen svet v ljubezni. On z nami trpi in trepeta za usodo te naše bičane in razmrčene Zemlje. In mi ga hočemo poslušati in mu slediti, to je sijalo iz obrazov okrog mene.

Terezika Srebernič

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Dodatek k članku "Volitve v Števerjanu"-ŠTEVERJANSKI VESTNIK št. 4 str. 3

Čutin dolžnost - da ne bi koga brez krivde obtoževali- da pojasnin, da sem v stavku "...ob sodelovanju in komentarju prenelo razsodnega in površnega urednika " (Katoliškega glasa), nislil ^{določno} / na urednika tega časnika dr. Kazimirja Hunarja, ki po mojem mnenju piše vse preveč neresno, površno in nerazsodno urejuje katoliški tednik, deleč vse preveč le svoje "resnice".

Marjan Terpin

O B V E S T I L APrijava vina

Župan obvešča, da se s 1. septembrom začne rok za prijavo vina, ki je ostalo v kletih do 31. avgusta. Prijave sprejemajo na občinskem uradu do 6. septembra. Prijavnice dobite na občinskem uradu.

Pasja steklina

Župan obvešča, da je prepovedano prosto kroženje psov. Psi, ki so na odprtem dvorišču, morajo biti privezani. Če jih gospodar pelje ven, morajo biti privezani na vrstico in ineti nagobčnik. Potepuške pse pa bodo lahko polovili ali postrelili. Pse, ki bodo ulovili, bo nadzoroval občinski živalozdravnik na gospodarjeve stroške. Izvzeti so ovčarji pri čredi in lovski psi med lovom. Kdor bi opazil katerikoli znak stekline ali sum o bolezni, naj nemudoma obvesti občinske urade.

Prijava davčnih virov

Župan obvešča, da so vsi davkoplačevalci primorani javiti občinskemu uradu sledeče davčne vire in sicer do 20. septembra:

- davek na pse
- občinski davek na reklamo
- taksa za zasedbo javnih prostorov in površin
- taksa za odnašanje smeti

Kdor ni vpisan v davčne sezname, mora izpolniti posebne obrazce, ki jih dobi na občinskem uradu.

Taksa na odnašanje smeti.

Župan sporoča, da so na vpogled davčni sezname davkoplačevalcev za odnašanje smeti. Tisti davkoplačevalci, ki so bili pomotoma ali krivično vpisani, se lahko pritožijo na pokrajinsko Finančno Intendanco v roku 30. dni potem, ko so prejeli pismeno sporočilo.

Vzdrževanje okoliških in občinskih cest

Župan, upoštevaajoč, da so občinske ceste v slabem stanju zaradi nenaravnosti nejašev, ker jih ti ne očistijo, potem ko so jih unazali z zenljo, zasuli odtočne kanale, pustili, da je drevje zrastle na cesto ipd.

u k a z u j e

- lastniki in obdelovalci zenlje, ki nejiyo s cesto, so dolžni očistiti^V/zgoraj navedenih slučajih. Če delo ne bo opravljeno, bo poskrbela občinska uprava na stroške nejašev.

p r e p o v e d u j e

- pasti živino ob robu ceste
- puščati katerikoli material ob cesti brez občinskega dovoljenja
- preprečiti normalen odtok vode
- unazati cesto z zenljo ali z drugim materialom po obdelovanju zenlje
- vleči seno, steljo, plug ali druge knečke stroje, če niso na vozu s kolesi.

0°0°0°0°0°0

IZ ANAGRAFSKEGA URADASarti

Dne 8. julija je odšla v večnost Jušta Humar roj. Maraž. Rodila se je leta 1908 in živela večji del svojega življenja na Grdinci. Nato se je preselila pod Ivor, kjer je živela skupaj s sinom Ivanom. Njenega pogreba so se udeležili številni vaščani, naševali pa so kar štirje duhovniki. Pokojni Jušti želino naj počiva v miru, prizadeti družini pa naše sožalje.

V Desklah je dne 2.7. umrla mati števerjanskega župnika Ambroža Kodelje Kata_rina Kodelja roj. Lužnik. Rodila se je 2.8. 1902 v Desklah. Poleg sina Ambroža je imela še hčerko Aleksandro. Bila je zelo verna žena, kot je na pogrebni naši dejal donači župnik. Z njim je sodelovalo še drugih 27 duhovnikov, pa tudi donača cerkev je bila pretesna za vse, ki so se udeležili njenega pogreba. Med njimi je bilo tudi veliko ljudi iz naše vasi, pa še cerkveni zbor. Gospodu župniku izrekano v imenu vsch župljanov iskreno sožalje, pokojni pa želino večni mir in pokoj.